

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

299.

[Τῷ λότῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίῳ].

T..... σ..... ο α..... π.....
 ε.....τ... α..... ω... ε.. τ..... π.....
 κ... ε..... ε.....

300.

Εἶναι 6 ἑσπερινῆ ὥρα. Ὁ ὠροδείκτης καὶ ὁ λεπτοδείκτης τοῦ ὠρολογίου μου σχηματίζουν εὐθείαν γραμμὴν. Ποσάκις καὶ κατὰ ποίας ἐκάστοτε ὥρας θὰ σχηματισθῇ εὐθεία γραμμὴ κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς 6 ἑσπερινῆς μέχρι τῆς 6 πρωϊνῆς ὥρας χρονικὸν διάστημα;

¹Ἐν Θεσσαλονικῇ.

301.

Γ**

Πατὴρ τις ἐκκληροδότησεν εἰς τοὺς 5 υἱοὺς τοῦ τετραγώνου τινα ἀγρόν, παραγγέλων· νὰ λάβῃ τὸ 1/4 αὐτοῦ ὁ μεγαλύτερος υἱὸς του, τὰ ὑπολειπόμενα δὲ 3/4 οἱ λοιποὶ 4 οἱ υἱοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ διαιρέσωσιν οὕτω τὰ ὑπολειπόμενα 3/4 τοῦ ἀγροῦ ὥστε ἕκαστος νὰ λάβῃ ὅσον οἶόν τε ἀκριβῶς ὁμοίον μερίδιον κατ' ἕκτασιν, σχῆμα κλπ.

Πῶς ἐγένετο ἡ διανομή;

302.

. . . Σ
 . . . Τ
 Τ . .
 Σ . . .

303.

Τὸ ὄνομά μου ἔφερον εἰς τὸν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Ἐκ τῶν γραμμάτων μου σχηματίζονται δύο ἐπιθέτα σημαίνοντα, τὸ μὲν τὸν εὐτυχεῖ, τὸ δὲ τὸν δυστυχεῖ.

¹Ἐν Πειραιεῖ.

304.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῆς φράσεως Ἄπο μὲλι τος σχηματίσων γνωστότατον ὄνομα ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

305.

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

¹Ἀντικατάστησον τὰς στιγμὰς τῆς πρώτης γραμμῆς διὰ λέξεως ἐξ ἧς ἀποκοπτομένων ἀνὰ ἐνὸς τῶν γραμμάτων τῆς νὰ ἀναγινώσκονται ἀλληλοδιαδόχως ἐξ ἑταραι λέξεις.

306.

[Τῷ λότῃ δωρηθήσεται μία χρονολογιαγραφία].

Mon premier, des pieds et des mains,
 Rend, parfois, l'usage pénible;
 Mon second a, pour les humains,
 Un attrait puissant et terrible.
 Mon troisième, au coeur de l'hive,
 Malgré les lois de la natures,
 Conserve son feuillage vert.
 Mon quatrième, au temps, a servi de mesure
 Jadis, comme point de départ
 De cent dates chronologiques:
 Des pauvres, qui n'ont pas de foyers domestiques,
 Mon entier est l'ami; surtout aux premiers froids,
 Quand la première onglée endolorit leurs doigts.

Athènes.

E.P.

307.

Comment écrivez-vous en quatre lettres que vous avez faim et que vous aller manger?

308.

Mon tout est mon premier devenu mon second.

Λ Υ Ξ Ε Ι Σ.

267.

Τὸ πραγματικὸν μέρος τοῦ βίου εἶνε ὁ ἀηδὴς καὶ σαπρὸς βόρβορος, ὃν ἡ ἀμπωτὴ τῶν αἰγιαλῶν καταλείπει ὀπίσω, ἀποχωροῦντος τοῦ γλαυκοῦ κύματος μ' ὄλην τὴν φαιδρὰν συνοδίαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ διολισθαίνουσῶν λέμβων, τῶν λευκοπτεῶν πλοίων καὶ τοῦ ἐναρμονίου τῶν ὑδάτων φλοίσβου.

¹Ἀθήνησι, τύποις Πέτρου Περρῆ.

268.

Λ α υ ρ ι ο ν
 α υ ρ ι ο ν
 υ ρ ι ο ν
 ρ ι ο ν
 ι ο ν
 ο ν
 ν

269. Γραμματοκιδώτιον.—**271.** Pasikira. (τὸ κάτοπτρον).—**272.** Talandusea (χελιδών).—**273.** Θυμνιατοῖ (θυμιατόν).—**274.** Dria (ἄμπελος).—**275.** Eokereca (Ξυλοκέρατον).—**276.** Dosa (γουρούνα).—**277.** Bore (χιών).—**278.** Muliri (μύλος).—**279.** Courage (Courage).—**280.** Vire (ἀρχαία πόλις τῆς Νορμανδίας) ivre.

Παροράματα ἐν τῷ ἀριθ. 90 τοῦ Δελτίου.

Λύσεις: Ἄριθ. 233. Τὸ στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου Γ. — Ἄριθ. 234. Φάσμα, ἄσμα, χάσμα. — 235. Πνεῦμα, νεῦμα, γεῦμα, ψεῦμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΕΤΙΟΝ.

¹Ἐρωτᾶ εἰς ἐν ἐκ τῶν προηγουμένων δελτίων ἡ Ἔστια (ἀριθ. 90, πότεν τὸ ἔθιμον τοῦ τραβᾶν τὰ ὠτία κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Ἄληθῶς δύσκολον εἶνε νάνικνευση τις τὴν ἀρχὴν τοῦ παραδόξου ἔθιμου Ἰπάρχει ὁμως πρόληψις τις παρὰ τῷ ἡμετέρῳ λαῷ, καθ' ἣν ὁ ἔχων μεγάλα ὠτία εἶνε καὶ εὐτυχῆς καὶ ζῆ πολλά ἔτη, νομίζομεν δ' ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἑορτάζει καὶ καθ' ἣν, κατ' ἀκολουθίαν, εὐχονται αὐτῷ οἱ οἰκτεῖοι πάντα, τὸ δὴ λεγόμενον, τὰ ἐφετὰ καὶ τὰ καταθύμια τραβῶσι καὶ τὰ ὠτία του ἵνα ἀποκτήσῃ μεγάλα ὠτα (γνωστὸν δὲ πόσον τὸ τραβήγμα μεγαλύνει τὰ ὠτία) καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου, τὴν μακροβιότητα καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Ἄλλ' ἴσως τώρα εὐαρεστηθῇ ἡ Ἔστια νὰ ἐρωτήσῃ καὶ πότεν ἡ πρόληψις αὕτη, τίς σχέσις μεταξὺ μεγάλων ὠτων καὶ εὐδαιμονίας. Τίς οἶδε! δὲν εἶνε ἀπίθανον ἡ πρόληψις αὕτη τοῦ ἡμετέρου λαοῦ νὰ σχετίζεται (ὅπως τόσαι ἄλλαι πρόληψις πρὸς τόσους ἄλλους παλαιούς μύθους, πρὸς τὸν παλαιὸν μῦθον τοῦ Μίδα ἐκείνου, ὅστις εἶχε μὲν ὠτα ὄνου, ἄρα μέγιστα, ἦτο δὲ εὐδαιμονεστάτος, ἂν ἐν τῷ χροσίῳ ἔγκηται ἡ εὐδαιμονία, διότι ὅ,τι ἤγγιζε μεταβάλλετο εἰς χροσόν.

Δὲν ἠξεύρομεν ἂν ὑπάρχῃ τὸ ἔθιμον καὶ παρ' ἄλλοις λαοῖς. Οἱ Γάλλοι ἔχουσιν ἐν τῇ καθωμικλημένῃ γράσει τὸ λόγιον se faire tirer l'oreille, ὅπερ καὶ ἄλλην ὄλων σημασίαν ἔχει διότι se faire tirer l'oreille pour faire q. ch. σημαίνει ἀκουσίως καὶ διὰ τῆς βίας πράττειν τι καὶ ἀλοῖα εἶνε ἡ καταγωγὴ του. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἀναφερθῇ τὸ λόγιον εἰς τὴν παλαιὰν ἐκείνην τῶν Ῥωμαίων δικαστικὴν συνθῆκην, καθ' ἣν οἱ ἐνάγοντες ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ ὠτίου τοὺς μάρτυρας ἵνα καὶ ἄκοντας ὀδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον λέγοντες πρὸς αὐτοὺς. "Ἐνθυμοῦ ὅτι ὅα μοι εἶσαι μάρτυς εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν". Οὕτω καὶ ὁ ταλαίπωρος ὁ Ὅρατιος λιμαριζόμενός ποτε ὑπὸ ὀχληροτάτου καὶ φορτικωτάτου φλυᾶρου εὔρε σωτηρίαν ἐν τῷ ἐθίμῳ τούτῳ, διότι ἀφ' οὗ πάσαι αἱ προσπάθειαι του τοῦ νὰ σωθῇ ἀπὸ τῶν δυνάων ἡ μάλλον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φίλου ἀπέβησαν μάταιαι, παρουσιάσθη ἀφῆνης ὁ τοῦ φίλου ἀντίδικος καὶ ἐξήτησε νὰ παραλάβῃ καὶ τὸν Ὅρατιον ὡς μάρτυρα εἰς τὸ δικαστήριον, ὁ δὲ ἡμέτερος ποιητῆς ἀντὶ νᾶποταιθῇ περιχαρῆς ὀρροσὺτὸ αὐτάκι του καὶ οὕτω, λέγει, τὸν ἔσωσεν ὁ Ἀπόλλων ὁ ἀλεξίκακος καὶ ἀποτρόπαιος. Ἄλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν δὲν λένεται παρ' τον ἀπὸ τ' αὐτὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς βίας; Καίριθ ὁμως νὰ παύσῃ ἐνταῦθα ἡ ὄλων ξένη τῆς ἱατρικῆς ὠτολογία αὕτη.

¹Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1878.

Σ.Κ.Σ.

ΑΥΓΑΙ.

269. X. Στεφανόπουλος, ὑπάλλ. τοῦ ταχυδρ. Ἀθηνῶν (πρῶτος), Ἄγ. Ν. Λαγκαδᾶ, Οὐτίς, Δόκτωρ Ὁξ. Οἰδίπους (Ζακύνθου) Ἑλένη Κ. (Θεσσαλονικῆς). — 280. Κωνστ. Ε. Ρηγιάδης (πρῶτος), Κκ Μαρία Δ Πατρινοῦ (Πατρῶν) τοῦ 279-258, 262-261. Α. Βαμβακᾶς, 258-265 Βεβέ, Ν. Μ. Σπυρίδων Σερεμέτης (Ληξουρίου), 253, 255-257 Φ. Γρόλλος (Ἀλεξανδρείας), 253, 255, 257 Μ. Βενετοκλῆς (Ἀλεξανδρείας).